

Det er der intet Menneske, der kan sige. Hvis den ærede Minister vil foreslaa, at det skal være Indenrigsministeren eller en anden Regeringsautoritet, der vælger alle 4 Mænd, turde det være et Spørgsmaal, om ikke disse af Statsautoriteten udmeldte Mænd vilde føle sig tilbøjelige til at staa paa det offentlige, paa Statens Side (Ufbyrdelse af Indenrigsministeren). Den ærede Minister tror det ikke, idet han ikke har gjort denne Erfaring, men vi andre, som ere tilbøjelige til at se Sagen fra en anden Side, have gjort den Erfaring, at naar man skal have en Rettighed eller en Ejendomsagenstand vurderet ved en af det offentlige nedsat Kommissjon, risikerer man, at den af det offentlige nedsatte Kommissjon ofte tager et noget ensidigt Hensyn til det offentlige Interesser til Staaede for de private Interesser, og da der her er Tale om at gøre Indgreb i en Ekspropriation af en Mands lovlige Rettigheder, er det dog ganske naturligt, at denne Privatmand bliver repræsenteret i den Kommissjon, som skal fastsætte Erstatningen.

Saa maa jeg endelig endnu gøre en Bemærkning til Vædringsforslaget under Nr. 38. Der er jeg i det mærkelige Tilfælde, at medens jeg er fuldstændig enig med den ærede Minister i Realiteten, er jeg ganske uenig med ham i, hvad Virkningen vil være af, at dette Vædringsforslag bliver vedtaget. Jeg mener ligesom den ærede Minister, at saa længe et Patent lovlig bestaar, saa længe er det et Brud paa Patentet, naar dette overtrædes, og saa længe skal Patenthaveren kunne forlange Erstatning, og naar et Patent bortfalder efter Udløbet af de 3 Aar i Henhold til § 23, fordi den vedkommende ikke har udøvet Patentet i disse 3 Aar, saa har Patenthaveren dog haft Patentet i disse 3 Aar, og de Brud paa Patentet, der ere skete i disse 3 Aar, bør den vedkommende bøde for. Forholdet er jo ikke i mindste Maade anderledes, end naar de 15 Aar udløbe, som er den regelmæssige Tid for et Patents Varighed. Efter 15 Aar fra Udstedelsen falder Patentet bort, men der er ikke et Menneske, der vil tvivle om, at de Brud paa Patentet, der ske i de 15 Aar, ere Brud, for hvilke de vedkommende skulle bøde enten til Straf eller til Erstatning. Der er blot den Forskel, at i det ene Tilfælde er det 15 Aar, i det andet Tilfælde er det 3 Aar, men i denne Tid, 15 eller 3 Aar, har Patentet været i lovlig Kraft, og derfor er jeg, ligesom ogsaa den ærede Ordfører synes at være det, tilbøjelig til at tro, at Domsstolene ville opfatte det

saaledes, at der kan idømmes Erstatning for Brud paa Patentet i disse 3 Aar. Den Redaktion, som den ærede Minister har indsat i § 26, andet Stykke, er efter min Mening forkert, navnlig de Ord „ved Dom“. Men det vil føre mig for vidt at komme ind derpaa, og jeg har desuden disputeret med den ærede Minister tidligere derom, uden at det er lykkedes mig at faa den ærede Minister til at forstaa de Betæneligheder, jeg har derved. Det er det samme, som jeg har imod Ordene „ved Dom“, der staa i § 23; Grunden, hvorfor jeg er gaaet med til dette Vædringsforslag Nr. 38, eller endog har foreslaaet det, er den, at vi have ment at maatte gøre den Forandring i § 23, at disse Ord „ved Dom“ bortfalde, og som Følge deraf maa ogsaa andet Stykke i § 26 bortfalde. Dette kan dog ogsaa være blandt de Punkter, som vi skalde overveje, skønt vi have virkelig overvejet alle disse Ting baade i Aar og i Fjor saa grundig, at jeg tror ikke, at der kommer noget ud af yderligere Overvejelser, mellem anden og tredje Behandling, men mulig kan den ærede Ordfører finde paa en snild Redaktion af dette Spørgsmaal, som vi andre kunne tiltræde og anbefale Tinget.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Udvalgets Medlemmer have jo været enige om samtlige Vædringsforslag — selv om det ogsaa under Forhandlingerne er af tvende ærede Medlemmer af Udvalget antydet, at det ikke er med fuldkommen villigt Sind, at Tilslutningen er sket — ligesom den ærede Indenrigsminister har udtalt, at han kan slutte sig til alle Vædringerne, ikke har noget imod, at de alle vedtages nu og i alt Fald fratager Afstemning over noget af dem; dette gælder endogsaa, saaledes har jeg opfattet det, Nr. 38, som var det, Ministeren havde mest imod, og hvor hans Bemærkninger til Dels fandt Tilslutning fra anden Side. Naar det altsaa er saa, at ingen forlanger Afstemning over noget Vædringsforslag eller nogen Paragraf, rent affet fra, at der er Døfter om, at Overvejelser om mulige Vædringer kunne finde Sted mellem 2den og 3dje Behandling, betragter jeg samtlige Vædringsforslag og samtlige Paragraffer baade dem, til hvilke der er stillet Vædringsforslag, og dem, til hvilke der ikke er stillet Vædringsforslag, som vedtagne. Men netop, naar jeg gør det, bør jeg gøre opmærksom paa, at da den ærede Ordfører før i sit